

12. Η Βεβαιότητα της Νίκης

Ανάγνωσμα: Α' Ιωάννου 5,1-10

ΣΤΟ πρώτο τμήμα της μελέτης αυτού του κεφαλαίου το κυρίαρχο ζήτημα είναι η βεβαιότητα της νίκης στη ζωή του κάθε πιστού. Πώς θα ξέρουμε ότι είμαστε νικητές στη χριστιανική ζωή; Δύο πράγματα πρέπει να ξέρουμε για να είμαστε βέβαιοι πως ως χριστιανοί είμαστε νικητές: 1) Ποια είναι τα σωστά χαρακτηριστικά της Σωτηρίας. 2) Ποια είναι τα σωστά χαρακτηριστικά του Σωτήρα Χριστού. Μέσα από τη συνειδητοποίηση αυτών των δύο ομάδων κριτηρίων θα βεβαιωθούμε ότι έχουμε νικήσει τον κόσμο.

A. Τα χαρακτηριστικά της Σωτηρίας (5,1-5)

1. Η πίστη (εδ. 1). Η λ. πιστεύω εδώ δεν είναι η διανοητική ή συναισθηματική σιγουριά αλλά η πνευματική παράδοση, εμπιστοσύνη, άφεση στα χέρια του Χριστού. Πολλοί σήμερα λένε «πιστεύω» γενικά. Η πίστη χωρίς αντικείμενο (δηλ. σε ποιον πιστεύω;) είναι κενή. Πιστεύουμε, λοιπόν, στον Χριστό, και υπάρχουν 2 σημεία που συγκεκριμενοποιούν την πίστη μας σ' αυτόν –τι πιστεύω για τον Χριστό; (α) Ότι Χριστός είναι ο Σωτήρας μου. «Όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός» (εδ. 1) –ο Μεσσίας, ο Κεχρισμένος από τον Θεό να είναι σωτήρας του κόσμου. (β) Ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. «Όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού» (εδ. 5). Και τα δύο αυτά στοιχεία στηρίζονται στην ομολογία του Πέτρου ενώπιον του Κυρίου στο Mt 16,16.

2. Η Νέα Γέννηση (εδ. 1 & 4). Στα εδ. 1 και 4 ο Ιωάννης χρησιμοποιεί τη λ. γέννηση, γεγεννημένον, γεγέννηται κλπ. Επτά φορές χρησιμοποιεί τον όρο στην Επιστολή του. Εδώ είναι και η κόκκινη γραμμή: δεν μπορείς να είσαι πιστός του Χριστού χωρίς αναγέννηση (πρβλ. Ιω 3,3). Δυστυχώς, σήμερα οι χριστιανοί χωρίζονται σε «αναγεννημένους» και σε «κατ' όνομα». Κι ο μόνος τρόπος να αναγεννηθεί κανείς είναι να εμπιστευτεί τον Χριστό και να τον αποδεχτεί σαν τον αντικαταστάτη του που θυσιάστηκε πάνω στον σταυρό για τις αμαρτίες του. Μ' άλλα λόγια ο μόνος τρόπος να γίνει κανείς μέλος της οικογένειας του Θεού είναι διά της πίστεως· ο μόνος τρόπος να υιοθετηθούμε από τον Θεό είναι να δεχτούμε τον Χριστό στην καρδιά μας· ο μόνος τρόπος να λυτρωθούμε από την αμαρτία είναι να δεχτούμε τον Λυτρωτή. Έχουμε βιώσει αυτή την εμπειρία στη ζωή μας μ' αυτό τον ξεκάθαρο και συγκεκριμένο τρόπο;

3. Η Διαγωγή μας. Η πίστη οδηγεί στην αναγέννηση και η νέα αυτή γέννηση εκδηλώνεται στη συμπεριφορά μας. Αυτό το βλέπουμε πολλές φορές στην Επιστολή. Πιο συγκεκριμένα: «**Αγαπάμε τα παιδιά του Θεού**, επειδή αγαπάμε τον Θεό» (εδ. 1-2α). Αν αγαπάμε τον Πατέρα Θεό, δεν μπορεί να μην αγαπάμε και τα παιδιά του. Η φύση του παιδιού του Θεού είναι ν' αγαπάει τα αδέρφια του. **Βιώνουμε τον Λόγο του Θεού** (εδ. 2β-3). Τα εδάφια αυτά είναι ο αντίλαλος των λόγων του Χριστού: «Αν με αγαπάτε θα τηρήσετε τις εντολές μου» (Ιω 14,15). Κι όταν οι εντολές του Χριστού τηρούνται στο πλαίσιο της αγάπης, όπως τις θέτει ο Ιωάννης, τότε αυτές «δεν είναι δύσκολο να εφαρμοστούν». Οι Φαρισαίοι επέβαλλαν σκληρές εντολές (Mt 23,4). Και ήταν σκληρές και «δυσβάστακτα φορτία», γιατί τις παρουσίαζαν ως μέσον δικαίωσης και όχι ως καρπό αγάπης προς τον Θεό. **Νικούμε τον κόσμο** (εδ. 4-5). Εδώ έχουμε δύο χρόνους: νικᾷ τὸν κόσμον – ἢ νικήσασα τὸν κόσμον – ὁ νικῶν τὸν κόσμον. Ο Κύριος στο Ιω 16,33 μας λέει ότι ο ίδιος νίκησε τον κόσμο. Ο όρος νίκη είναι φορτισμένος με την έννοια της μάχης. Ως χριστιανοί, όπου κι αν πάμε και ό,τι κι αν κάνουμε, είμαστε συνδεδεμένοι με την έννοια της μάχης. Δεν είναι εύκολη (ανθρωπίνως) η χριστιανική ζωή. Πολλές φορές εμείς

προσπαθούμε να την κάνουμε εύκολη με το να αρκούμαστε στην «επιβίωση», ενώ ο Χριστός μάς καλεί στην «ευημερία» εν Χριστώ. Μ' άλλα λόγια είμαστε νικημένοι/ηττοπαθείς χριστιανοί και όχι νικητές.

Ο μόνος τρόπος, ωστόσο, για να νικήσουμε είναι όχι να προσπαθήσουμε σκληρά ή πιο σκληρά, αλλά να πιστέψουμε στη νίκη που ήδη έχει καταγάγει ο Χριστός με το αίμα του. Στην Αποκάλυψη διαβάζουμε ότι τον διάβολο «τον νίκησαν οι αδερφοί μας με το αίμα του Αρνίου και με τη μαρτυρία που έδωσαν για τον Ιησού» (12,11). Είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ποιοι είμαστε ως παιδιά του Θεού, και να χρησιμοποιήσουμε την πίστη μας για να νικήσουμε τον κόσμο. Αυτό δεν γίνεται αυτόματα, αλλά με διαρκή επαγρύπνηση ενάντια στο τρίπτυχο **κόσμος-σάρκα-διάβολος**. Συμπερασματικά μπορούμε να το πούμε ως εξής: Αντί να είμαστε συνεχώς νικημένοι/ηττοπαθείς χριστιανοί, ο Θεός μάς θέλει νικητές. Και μπορούμε να είμαστε νικητές και με θριαμβευτικό πνεύμα, με βάση το τι έχει ήδη πετύχει ο Χριστός. Δεν προσπαθούμε να νικήσουμε, έχουμε τη νίκη. Η πίστη δεν είναι το μέσον για να πετύχουμε μια νίκη· η πίστη μας είναι η νίκη, επειδή επικεντρώνεται στον Χριστό, που είναι Νικητής!

B. Τα χαρακτηριστικά του Σωτήρα Χριστού (5,6-10)

1. *Οι 3 Μάρτυρες*. Τα βρίσκουμε στα εδ. 6-8. Εκεί χρησιμοποιούνται δύο στοιχεία για να χαρακτηριστεί ο Χριστός: Το Πνεύμα, το Νερό και το Αίμα. Αυτά είναι κάτι σαν «μάρτυρες» που βεβαιώνουν ότι ο Χριστός είναι αυτό που είπε ο ίδιος πως ήταν. Οι Ιουδαίοι υπολόγιζαν στη διπλή, πολλώ μάλλον στην τριπλή μαρτυρία (Δτ 19,15). Πολλοί έδωσαν διάφορες ερμηνείες για το «ύδωρ και αίμα». Κάποιοι είπαν ότι πρόκειται για το «νερό και αίμα» που έτρεξε στον σταυρό· άλλοι ότι εννοείται το νερό του καθαρισμού των αρχαίων Ισραηλιτών και το αίμα της εξιλέωσης· και κάποιοι τρίτοι ότι το νερό είναι το βάπτισμα και το αίμα η Θεία Ευχαριστία. Μολονότι σ' αυτές τις ερμηνείες υπάρχει κάποια λογική, εδώ ο Ιωάννης έχει στον νου του τη Βάπτισμα και τον Σταυρό (βλ. *NMB*). Γιατί; Επειδή απαντάει στους Γνωστικούς οι οποίοι δέχονταν ότι στη Βάπτισμα ήρθε στον Υιό το Πνεύμα αλλά ότι στον σταυρό τον εγκατέλειψε, γιατί ένας Θεός δεν μπορούσε να πεθάνει. Ο Ιωάννης επιμένει ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού τόσο στη Βάπτισμα του όσο και στον σταυρό. Κάτι ανάλογο βλέπουμε και σήμερα. Οι άνθρωποι αρνούνται ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος για να δώσει τη ζωή του «αντίλυτρο για όλους».

«Φαίνεται πως η ανθρώπινη καρδιά διαρκώς προσπαθεί ν' απαλλαχθεί από το δόγμα της εξιλέωσης. Οι άνθρωποι προτιμούν να έχουν τον Ιησού Χριστό σαν τον τέλειο άνθρωπο, το ιδανικό παράδειγμα, αυτόν που μας έδωσε έναν καταπληκτικό κώδικα ηθικής. Όμως ο Ιωάννης τονίζει εδώ ότι ο Κύριος Ιησούς δεν ήταν μόνο ο τέλειος άνθρωπος, αλλά ήταν και ο τέλειος Θεός· ήταν το ίδιο πρόσωπο που βαπτίστηκε στον Ιορδάνη και που πρόσφερε τη ζωή του θυσία για τους αμαρτωλούς. Οι άνθρωποι λένε στον Χριστό, "κατέβα από τον σταυρό και θα σε πιστέψουμε". Θα ήταν ευτυχισμένοι αν μπορούσαν να σβήσουν τον σταυρό από τη σκέψη τους. Όμως ο Ιωάννης λέει, "όχι, δεν μπορείτε να έχετε τον Κύριο Ιησού Χριστό χωρίς το τέλειο λυτρωτικό του έργο στον Γολγοθά"» (βλ. McDonald, *Ερμηνευτικά Σχόλια στην Αγία Γραφή – Καινή Διαθήκη*).

Επομένως το Νερό της Βάπτισμας του Ιησού και το Αίμα του σταυρού είναι τα ιστορικά, εξωτερικά γνωρίσματα, ενώ το Πνεύμα το Άγιο είναι η εσωτερική μαρτυρία μέσα μας (Ρωμ 8,16) περί του Χριστού. Χωρίς το έργο της σωτηρίας μέσα μας δεν θα μπορούσαμε ούτε να γεννηθούμε εκ νέου ούτε να αλλάξουμε τη διαγωγή μας. Η παρουσία του Πνεύματος μέσα μας είναι η απόδειξη ότι έχουμε προσωπικά σωθεί.

2. *Η Μαρτυρία*. Στα εδάφια 9-10 γίνεται λεπτομερέστερος λόγος για τη μαρτυρία. Ο όρος αναφέρεται πέντε φορές σ' αυτά τα εδάφια. Η επιχειρηματολογία του αποστόλου έχει τη λογική ότι ενώ εμπιστευόμαστε τους ανθρώπους (στατιστικές, τον γιατρό μας, τον φαρμακοποιό μας, τον μηχανικό του αυτοκινήτου μας κλπ.) μπορούμε σίγουρα να πιστέψουμε και τη μαρτυρία του Θεού.

Η εμπιστοσύνη μας στον Χριστό, ενισχύει τη βεβαιότητα ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Η απιστία είναι προσβολή στον Θεό, γιατί τον θεωρούμε ψεύτη.
